

РЕШЕНИЕ

№ 7292

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9053** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал.1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 20169505 от 09.08.2021г. по НАХД № 450/2021г., Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, е изменено наказателно постановление /НП/ № 22-007133 от 29.12.2020г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С. (Д ИТ-С./ , с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.5 е наложена имуществена санкция в размер 5 000 /пет хиляди/ лева на основание чл. 416, ал.5, вр. чл.415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/, като с имуществената санкция е намалена на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева).

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от сдружение [фирма], в която се моли настоящия състав да отмени първоинстанционното решение като незаконосъобразно, неправилно и необосновано и да се постанови с друго, с което да се отмени НП № 22-007133 от 29.12.2020г. В касационната жалба като основания за отмяна на решението на СРС са посочени противоречие с материалния закон и допускане на съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Дирекция “Инспекция по труда”, редовно уведомени, се представляват

от юрк. Р., който оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли съда да отхвърли касационната жалба като неоснователна и да потвърди като правилно и законосъобразно решението на СРС.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

На 05.08.2020г, 12.08.2020г. и 02.09.2020г. била извършена проверка от св. Н. В. и М. Т. - инспектори при ДИТ - С. по спазване на трудовото законодателство от страна на дружеството - жалбоподател.

По време на извършената проверка обективирана в протокол № ПР2024466/02.09.2020г. били констатирани редица нарушения, като на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ на дружеството били дадените задължителни предписание, с конкретно определени срокове, измежду които и посоченото в т.4, че в качеството си на работодател „АТ И. 2000” в срок до 30.09.2020г. следва да определи и изплати обезщетение, след като работникът или служителът е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно чл. 222, ал. 3 от КТ.

Така издаденото предписание било връчено на упълномощен представител на дружеството и обжалвано по съдебен ред.

На 08.10.2020г., 09.10.2020г. и 13.10.2020г. била извършена проверка на дружеството - жалбоподател, като резултатите били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР 2029529/13.10.2020г. От контролните органи било установено, че дружеството, в качеството си на работодател при прекратяване на трудовото правоотношение с М. С. П., придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст не е изплатил обезщетението, на което М. С. П. има право, в размер на brutното и трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, в нарушение на чл. 228, ал. 3 от КТ. На основание чл. 404, ал.1, т. 12 от КТ били дадени задължителни предписания в тази насока, а именно в срок до 30.10.2020г. дружеството да изплати на П. brutното и трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, съгласно чл. 228, ал. 3 от КТ. П. било връчено на упълномощен представител на дружеството на 13.10.2020г. и било обжалвано по съдебен ред.

Със заповед № 49/14.10.2020г. в изпълнение на дадените с протокол № ПР 2029529/13.10.2020г. задължителни предписания било наредено да се определи на М. П. обезщетение, съгласно чл. 222, ал. 3 от Кт, в размер на brutното и трудово възнаграждение за срок от 2 месеца, както и да бъде отправено предложение до П. за разсрочване на изплащането на определеното й обезщетение.

В изпълнение на заповедта били начислено обезщетение в размер на 4864,00 лева и на 22.10.2020г. било изпратено писмо до П. предложение начисленото й обезщетение да бъде изплатено в срок от 6 месеца.

На 26.10.2020г. П. писмено уведомила дружеството, че не е съгласна с предложените й параметри, като заявила претенцията си начисленото й обезщетение да бъде изплатено до месец януари 2021г., като в противен случай ще потърси правата си по съдебен ред.

На 13.10.2020г., 02.11.2020г., 08.11.2020г. и 03.12.2020г. била извършена последваща проверка, обективирана в протокол № ПР 2034198/03.12.2020г., в хода на която било констатирано, че даденото с протокол № ПР 202959/13.10.2020г. под№ 2 предписание не е изпълнено в указания срок.

На база на направените в хода на проверката констатации св. В. намерил, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ за което в присъствието на упълномощен представител на дружеството и свидетели съставила срещу [фирма] АУАН № 22-007133/03.12.2020г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното Наказателно постановление (НП) № 22- 007133/29.12.2020г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева.

Подадена е касационна жалба от [фирма], с която решението на СРС се оспорва като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и нарушаване на процесуалните правила.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира касационната жалба за процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения 14- дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение, от надлежно процесуално легитимирана страна - [фирма] лице, участвало във въззивното производство, решението, по което е неблагоприятно за него.

Жалбата съдържа всички реквизити, посочени в чл. 212, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен и деволутивен ефект.

По основателността на касационната жалба:

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Решаващия състав на АССГ споделя доводите на СРС, че дружеството е правилно санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - „Който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.”. Смесовото и логическо тълкуване на тази норма е несъмнено – административно наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство. Доколкото срокът и изпълнението на конкретно определено задължение по КТ са елемент от задължителното предписание, то констатацията за влизането му в сила и неизпълнението на задължението в указания срок, са необходимо и достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството за неизпълнението на предписанието, съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ.

Независимо от вярно установена фактическа обстановка, решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно по следните съображения:

С решение № 3669/07.06.2021г. по адм.дело № 10741/2020г. по описа на АССГ, 68 състав, е обявена нищожността на Предписание на Дирекция „Инспекция по труда”, – С., обективизирано в протокол за извършена проверка № ПР2029529 от 13.10.2020г. Именно цитираното предписание е станало предпоставка за съставяне на АУАН на

дружеството- касатор респ. на оспореното НП.

Нищожността е състояние или качество на административния акт, при което актът е лишен от правно действие и не поражда правни последици. Нищожността е най-интензивната проява на незаконосъобразност на административните актове. Нищожният акт няма правна сила и е невалиден. Такъв акт не подлежи на отмяна, не се изменя и не се връща за ново преразглеждане. При отмяната се прекратява действието или се обезсилва вече действащ незаконосъобразен административен акт при една последваща процедура пред по-горестоящ административен орган или пред съд. За разлика от другите незаконосъобразни административни актове нищожният акт никога не е произвел очакваното правно действие, та да има нужда това действие да се преустановява. От момента на издаването си такъв акт е бил лишен от правна сила и качество. В конкретния случай съдът само е обявил неговата нищожност, т.е. само констатирал е пълната незаконосъобразност на нищожния административен акт, поради което и всяко следващо действие, свързано с този акт е незаконосъобразно.

Следователно, след като Предписание на Дирекция „Инспекция по труда „ – С., обективирано в протокол за извършена проверка № ПР2029529 от 13.10.2020г. е обявено за нищожно, то издадените с оглед неизпълнението на това предписание АУАН респ. НП се явяват незаконосъобразни в случая.

Предвид изложеното, процесното решение на СРС се явява незаконосъобразно, а касационните възражения срещу него основателни, поради което същото следва да бъде отменено, както следва да бъде и отменено процесното НП.

С оглед изхода на делото на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 850 лв., съгласно представения по делото списък.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София- град- VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 20169505 от 09.08.2021г. по НАХД № 450/2021г., Софийски районен съд, НО, 134-ти състав, и вместо него ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 22-007133 от 29.12.2020г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С. (ДИТ-С./, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.5 е наложена имуществена санкция в размер 5 000 /пет хиляди/ лева на основание чл. 416, ал.5, вр. чл.415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

ОСЪЖДА Дирекция “Инспекция по труда”-С. (ДИТ-С./ да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 850 лв. разноск по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: